

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 430

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 23 aprilie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
455.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 23/2020 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Infrastructura Bazei 57 Aeriană din cazarma 888 Mihail Kogălniceanu”, precum și suplimentarea sumei aferente despăgubirilor, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 23/2020	2–4
456.	— Hotărâre privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Realizare împrejmuiți în cazarma 329 Boboc”	5–6
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 20 din 5 aprilie 2021 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	7–16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 23/2020 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Infrastructura Bazei 57 Aeriană din cazarma 888 Mihail Kogălniceanu”, precum și suplimentarea sumei aferente despăgubirilor, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 23/2020

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 8 alin. (3), art. 9 alin. (8) și al art. 32 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 63 alin. (9) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 23/2020 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Infrastructura Bazei 57 Aeriană din cazarma 888 Mihail Kogălniceanu”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 21 ianuarie 2020, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Numărul curent 1138 se completează în sensul introducerii imobilelor proprietate privată, reprezentând construcții și amenajări la terenuri situate pe terenul supus exproprierii, în condițiile legii, care fac parte din coridorul de expropriere situat pe amplasamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 23/2020 și a sumei individuale aferente despăgubirii, în conformitate cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.**

2. **Numerele curente 1174, 1177, 1180, 1184, 1188 și 1191 se modifică în sensul actualizării datelor de identificare ale suprafețelor construite/desfășurate ale construcțiilor existente pe terenurile supuse exproprierii, în condițiile legii, care fac parte din coridorul de expropriere situat pe amplasamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 23/2020 și a sumelor individuale aferente despăgubirilor, în conformitate cu anexa la prezenta hotărâre.**

Art. II. — Se aprobă declanșarea procedurii de expropriere a imobilelor proprietate privată, respectiv construcții și amenajări la terenuri prevăzute la art. I pct. 1.

Art. III. — (1) Se aprobă suplimentarea sumei prevăzute ca despăgubire pentru imobilele proprietate privată situate pe coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Infrastructura Bazei 57 Aeriană din cazarma 888 Mihail Kogălniceanu”, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 23/2020, cu suma totală de 1.319.769,86 lei, care se alocă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Apărării Naționale, capitolul 60.01 „Apărare”, subcapitolul 60.01.02 „Apărare națională”, titlul 71 „Active nefinanciare”, articolul 71.01 „Active fixe”, aprobat prin Legea bugetului de stat pe anul 2021 nr. 15/2021.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) se virează de către Ministerul Apărării Naționale, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, într-un cont bancar deschis pe numele expropriatorului, la dispoziția proprietarilor/deținătorilor de imobile, pentru imobilele prevăzute la art. I pct. 1 și 2, în vederea efectuării despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. IV. — Ministerul Apărării Naționale răspunde de realitatea datelor din anexa la prezenta hotărâre și de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri, precum și de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acestora.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Nicolae-Ionel Ciucă
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

L I S T A

cuprinzând imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Infrastructura Bazei 57 Aeriană din cazarma 888 Mihail Kogălniceanu”, pe raza administrativă a comunei Mihail Kogălniceanu și a comunei Lumina, județul Constanța, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor

Semnificația coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:

- a — unitatea administrativ-teritorială, județ;
 b — nr. tarla/parcelă;
 c — număr cadastral (nr. topo);
 d — numărul cărții funciare/titlului de proprietate;
 e — categoria de folosință;
 f — intravilan/extravilan;
 g — suprafața de expropriat — teren (mp);
 h — suprafața de expropriat — construcții și amenajări la terenuri (mp, ml).

Nr. crt.	Nr. poziție din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 23/2020	a	Numele și prenumele proprietarului/deținătorului	b	c	d	e	f	g	h	Valoarea de despăgubire a imobilelor, conform Legii nr. 255/2010, cu modificările și completările ulterioare (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	1138	Mihail Kogălniceanu, județul Constanța	Fudulea Sima	762			Cc	Intravilan	15.155		502.662,56
			Fudulea Sultana								
			Fudulea Sima								
							C-ții				1.206.822,07

Nr. crt.	Nr. poziție din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 23/2020	a	Numele și prenumele proprietarului/ deținătorului	b	c	d	e	f	g	h	Valoarea de despăgubire a imobilelor, conform Legii nr. 255/2010, cu modificările și completările ulterioare (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2	1174	Mihail Kogălniceanu, județul Constanța	Comuna Mihail Kogălniceanu Rusu Madalina	714/41	104340	104340	A	Intravilan	500		9.476,60
3	1177	Mihail Kogălniceanu, județul Constanța	Comuna Mihail Kogălniceanu Slăvescu Șarda	714/41	104351	104351	A	Intravilan	500		9.476,60
4	1180	Mihail Kogălniceanu, județul Constanța	Comuna Mihail Kogălniceanu Precup Nicolae Daniel	714/41	104356	104356	A	Intravilan	500		9.476,60
5	1184	Mihail Kogălniceanu, județul Constanța	Comuna Mihail Kogălniceanu Smadu Nicolae	714/41	104369	104369	A	Intravilan	496		9.400,79
6	1188	Mihail Kogălniceanu, județul Constanța	Comuna Mihail Kogălniceanu Zait Robert George	714/41	104378	104378	A	Intravilan	478		9.059,63
7	1191	Mihail Kogălniceanu, județul Constanța	Comuna Mihail Kogălniceanu Burlea Cosmin Marian	714/41	104382	104382	A	Intravilan	478		9.059,63
				714/41			C-ții			P, Sc = 171 mp, fundație 19 m/9 m	30.670,16
							C-ții			P + M, Sc = 97,50 mp Sd = 195 mp, construcție la roșu fără finisaje și ferestre	106.119,24
							C-ții			P, Sc = 90 mp, Sd = 90 mp, fundație și zidărie BCA	44.705,39
							C-ții			P + M, Sc = 117 mp, Sd = 223,08 mp, construcție la roșu, fără finisaje și ferestre	121.400,41
							C-ții			P, Sc = 148,75 mp, fundație 17,5 m/8,5 m	26.679,45
							C-ții			P, Sc = 203,50 mp, fundație 14 m/11 m + 4,5 m/11 m	36.499,28

Legenda privind denumirea categoriilor de folosință:

Cc — curți-construcții;

C-ții — construcții;

A — arabil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Realizare împrejurimi în cazarma 329 Boboc”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 alin. (1) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, al art. 63 alin. (9) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere Avizul Consiliului tehnico-economic al Ministerului Apărării Naționale nr. 70 din 16.06.2020 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Realizare împrejurimi în cazarma 329 Boboc”, în conformitate cu articolul unic lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 207/2020 pentru modificarea limitelor valorice privind competențele de aprobare a documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor/proiectelor de investiții noi, a documentațiilor de avizare a lucrărilor de intervenții, respectiv a notelor de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente celorlalte categorii de investiții incluse la poziția C „Alte cheltuieli de investiții” care se finanțează, potrivit legii, din fonduri publice,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă amplasamentul lucrării de utilitate publică de interes național „Realizare împrejurimi în cazarma 329 Boboc”, care cuprinde coridorul de expropriere prevăzut în anexa nr. 1, potrivit variantei finale a studiului de fezabilitate.

Art. 2. — (1) Se aprobă declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere, situat pe amplasamentul lucrării de utilitate publică de interes național „Realizare împrejurimi în cazarma 329 Boboc”, prevăzut la art. 1, expropriator fiind statul român, reprezentat de Ministerul Apărării Naționale.

(2) Se aprobă lista proprietarilor și a altor titulari de drepturi reale asupra imobilelor proprietate privată, supuse exproprierii potrivit alin. (1), ce constituie coridorul de expropriere aflat pe amplasamentul lucrării de utilitate publică de interes național „Realizare împrejurimi în cazarma 329 Boboc”, situate pe raza comunei Cochirleanca, județul Buzău, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor, prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — (1) Sumele individuale estimate de expropriator, aferente despăgubirilor pentru toate imobilele proprietate privată aflate pe coridorul de expropriere, situat pe amplasamentul lucrării de utilitate publică de interes național „Realizare împrejurimi în cazarma 329 Boboc”, sunt în cuantum de 261.064,44 lei și sunt alocate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Apărării Naționale, la capitolul 60.01 „Apărare” subcapitolul 60.01.02 „Apărare națională” titlul 71 „Active nefinanciare” articolul 71.01 „Active fixe”.

(2) Sumele individuale prevăzute la alin. (1) se virează de către Ministerul Apărării Naționale într-un termen de maximum 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, într-un cont bancar deschis pe numele expropriatorului, la dispoziția proprietarilor/deținătorilor de imobile, pentru imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere, situat pe amplasamentul lucrării de utilitate publică de interes național „Realizare împrejurimi în cazarma 329 Boboc”, în vederea efectuării despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. 4. — Ministerul Apărării Naționale răspunde de realitatea datelor înscrise în lista proprietarilor și a altor titulari de drepturi reale asupra imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere, situat pe amplasamentul prevăzut la art. 1, de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acestora, precum și de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 5. — Planul de amplasament al lucrării de utilitate publică de interes național prevăzut la art. 1 se aduce la cunoștința publică, prin afișare la sediul Consiliului local al comunei Cochirleanca, județul Buzău, și prin afișare pe pagina proprie de internet a expropriatorului.

Art. 6. — Anexele nr. 1*) și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Nicolae-Ionel Ciucă
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 15 aprilie 2021.
Nr. 456.

*) Anexa nr. 1 se comunică persoanelor fizice și juridice interesate, la solicitarea acestora, de către Ministerul Apărării Naționale, care este depozitarul acesteia, imposibilitatea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a planurilor de amplasament/hărților topografice fiind determinată de impedimente de natură tehnico-redacțională.

LISTA

proprietarilor și a altor titulari de drepturi reale asupra imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Realizare împrejuriri în cazarma 329 Boboc”, pe raza administrativă a comunei Cochirleanca, județul Buzău

Semnificația coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:

- a) — unitatea administrativ-teritorială;
 b) — număr tarla/parcelă;
 c) — număr cadastral (nr. topografic);
 d) — numărul cărții funciare/titlului de proprietate;
 e) — categoria de folosință;
 f) — intravilan/extravilan;
 g) — suprafața totală proprietar — teren (mp);
 h) — suprafața de expropriat — teren (mp).

Localitatea (coloana 1): Cochirleanca

Nr. crt.	a)	Numele și prenumele proprietarului/deținătorului terenului	b)	c)	d)	e)	f)	g)	h)	Valoarea de despăgubire a imobilelor, conform Legii nr. 255/2010 (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Cochirleanca	S.C. Universal Group Impex — S.R.L.	64/572	20469	20469	A	extravilan	72.500	2.978	8.660,39
2	Cochirleanca	Proprietar necunoscut	64/572			A	extravilan	35.861	16.234	47.210,45
3	Cochirleanca	Nicolai Ion Nicolai Paula	3/15	22123	22123	A	extravilan	45.000	6.882	20.013,70
4	Cochirleanca	Preotu Liliana	3/15	20696	20696	A	extravilan	55.000	12.161	35.365,67
5	Cochirleanca	Lentoiu Ionel	3/15			A	extravilan	14.583	894	2.599,86
6	Cochirleanca	Popescu Ana-Maria Popescu Nikolas-Costin	3/15	22161	22161	A	extravilan	14.583	788	2.291,60
7	Cochirleanca	Nicolai N. Ion — întreprindere individuală	3/15	21999	21999	A	extravilan	14.583	716	2.082,22
8	Cochirleanca	Nicolai N. Ion — întreprindere individuală	3/15	21998	21998	A	extravilan	14.583	624	1.814,67
9	Cochirleanca	Nica Alexandru-Sergiu	3/15	22377	22377	A	extravilan	10.000	382	1.110,90
10	Cochirleanca	Proprietar necunoscut	3/15			A	extravilan	20.000	187	543,82
11	Cochirleanca	Horjan Toma	58/545	22098	22098	A	extravilan	5.000	1.173	3.411,23
12	Cochirleanca	Horjan Toma	58/545	22164	22164	A	extravilan	5.000	744	2.163,64
13	Cochirleanca	Devie Bernard Paul Marie Devie Sylvie Lucienne Fernande	58/545	21854	21854	A	extravilan	2.944	575	1.672,17
14	Cochirleanca	Proprietar necunoscut	58/545			A	extravilan	22.508	6.609	19.219,78
15	Cochirleanca	Proprietar necunoscut	58/545			A	extravilan	7.792	1.647	4.789,68
16	Cochirleanca	Proprietar necunoscut	58/545			A	extravilan	21.725	3.688	10.725,15
17	Cochirleanca	Proprietar necunoscut	58/545			A	extravilan	42.290	1.967	5.720,28
18	Cochirleanca	Proprietar necunoscut	58/545			A	extravilan		6.343	18.446,22
19	Cochirleanca	Sava Gheorghe	59 (59/1)/550			A	extravilan	2.500	28	81,43
20	Cochirleanca	moștenitori defunct Sava Ghe. Gheorghe	59 (59/1)/550			A	extravilan	7.000	996	2.896,49
21	Cochirleanca	Horjan Toma	59 (59/1)/550	21553	21553	A	extravilan	5.000	1.572	4.571,57
22	Cochirleanca	moștenitori defunct Cretu Ion	59 (59/1)/550			A	extravilan	2.500	1.052	3.059,34
23	Cochirleanca	Popa I. Gheorghe Dumitru	59 (59/1)/550			A	extravilan	5.000	1.631	4.743,15
24	Cochirleanca	Axinte Vasile	64/575			A	extravilan	80.500	4.798	13.953,17
25	Cochirleanca	Scarlat Moise	64/575			A	extravilan	34.800	1.739	5.057,22
26	Cochirleanca	Anghel Pericle	64/575			A	extravilan	28.300	48	139,59
27	Cochirleanca	Proprietar necunoscut	58/545			P	extravilan		33.287	38.721,06
TOTAL									109.743	261.064,44

Legenda privind denumirea categoriilor de folosință:

- A — arabil;
 P — pășune.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 20

din 5 aprilie 2021

Dosar nr. 12/1/2021

Marian Budă — președintele Secției a II-a Civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Ianina Blandiana Grădinaru — judecător la Secția a II-a civilă

Virginia Florentina Duminecă — judecător la Secția a II-a civilă

Veronica Magdalena Dănăilă — judecător la Secția a II-a civilă

Elisabeta Roșu — judecător la Secția a II-a civilă

Iulia Petronela Nițu — judecător la Secția a II-a civilă

Mirela Polițeanu — judecător la Secția a II-a civilă

Carmen Trănica Teau — judecător la Secția a II-a civilă

George Bogdan Florescu — judecător la Secția a II-a civilă

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 12/1/2021 este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă și ale art. 36 alin. (2) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare.

Ședința este prezidată de domnul judecător Marian Budă, președintele Secției a II-a civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a Civilă privind dezlegarea următoarelor probleme de drept:

— în interpretarea dispozițiilor art. 3 și 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016, prin darea în plată a unui singur imobil se pot stinge creanțe izvorând din două sau mai multe contracte de credit încheiate de debitor cu același creditor?;

— prin sintagma „creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință” folosită în art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016 a fost avut în vedere scopul prefigurat de consumator la încheierea contractului, care poate fi dovedit cu orice mijloc de probă, sau cel consemnat efectiv în contractul de credit, cunoscut de creditor la momentul încheierii contractului și care poate fi dovedit cu mențiunea contractuală?.

După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent, constatând că nu sunt chestiuni prelabile de discutat

sau excepții de invocat, președintele completului, domnul judecător Marian Budă, președintele completului de judecată, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prelabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă a dispus, prin încheierea din 21 octombrie 2020 pronunțată în Dosarul nr. 23.710/281/2016, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile cu privire la chestiunile de drept menționate.

II. Normele de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prelabile

2. Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, denumită în continuare Legea nr. 77/2016.

Art. 3. — Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, consumatorul are dreptul de a i se stinge datoriile izvorâte din contractele de credit cu tot cu accesorii, fără costuri suplimentare, prin darea în plată a imobilului ipotecat în favoarea creditorului, dacă în termenul prevăzut la art. 5 alin. (3) părțile contractului de credit nu ajung la un alt acord.

Art. 4. — (1) Pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) creditorul și consumatorul fac parte din categoriile prevăzute la art. 1 alin. (1), astfel cum acestea sunt definite de legislația specială;

b) quantumul sumei împrumutate, la momentul acordării, nu depășea echivalentul în lei al 250.000 euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de către Banca Națională a României în ziua încheierii contractului de credit;

c) creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință;

d) consumatorul să nu fi fost condamnat printr-o hotărâre definitivă pentru infracțiuni în legătură cu creditul pentru care se solicită aplicarea prezentei legi.

(2) În situația în care executarea obligațiilor asumate prin contractul de credit a fost garantată cu două sau mai multe bunuri, în vederea aplicării procedurii prevăzute de prezenta lege debitorul va oferi în plată toate bunurile ipotecate în favoarea creditorului.[...]

Art. 7. — (1) În termen de 10 zile de la data comunicării notificării emise în conformitate cu dispozițiile art. 5, creditorul

poate contesta îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii reglementate de prezenta lege.

(2) Cererea se judecă în procedură de urgență, cu citarea părților, de judecătoria în circumscripția căreia domiciliază consumatorul.

(3) Apelul împotriva hotărârii pronunțate în conformitate cu dispozițiile alin. (2) se depune de partea interesată în termen de 15 zile lucrătoare de la comunicare și se judecă cu celeritate.

(4) Până la soluționarea definitivă a contestației formulate de creditor se menține suspendarea oricărei plăți către acesta, precum și a oricărei proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de creditor sau de persoanele care se subrogă în drepturile acestuia împotriva debitorului.

(5) În situația în care se admite contestația formulată de creditor, părțile vor fi puse în situația anterioară îndeplinirii demersurilor prevăzute de prezenta lege.

(6) În termen de 10 zile de la data respingerii definitive a contestației, creditorul are obligația să se prezinte, în conformitate cu notificarea prealabilă a debitorului, la notarul public indicat în cuprinsul acesteia. Dispozițiile art. 5 alin. (4) sunt aplicabile atât în vederea transmiterii informațiilor și a înscrisurilor, cât și în vederea stabilirii datei exacte a semnării actului de dare în plată.

III. Expunerea succintă a procesului

3. Prin Cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanțe la 27 octombrie 2016 cu numărul 23.710/281/2016, contestatoarea-creditoare A a chemat în judecată pe intimații-debitori B și C, solicitând instanței ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să se constate că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a Notificării înregistrate cu nr. 79.168 din 12 octombrie 2016 privind darea în plată a imobilului compus din teren-construcții în vederea stingerii creanței izvorâte din contractul de credit nr. 10/30.11.2007, modificat prin actele adiționale nr. 1/26.03.2009, nr. 2/08.09.2009 și nr. 3/30.09.2011 și Contractul de credit nr. 4.317.930/22.04.2008.

4. Intimații debitori au formulat întâmpinare și cerere reconvențională prin care au solicitat respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de către contestatoarea creditoare, respectiv constatarea dării în plată a imobilului ipotecat, prin transmiterea dreptului de proprietate către A și stingerea datoriei izvorând din Contractul de credit nr. 10/30.11.2007, Actul adițional nr. 1/26.03.2009, Actul adițional nr. 2/08.09.2009, Actul adițional nr. 3/30.09.2011, Contractul de credit nr. 4.317.930/22.04.2008, Actul adițional nr. 1/08.09.2011, Actul adițional nr. 2/30.09.2011, Contractul de ipotecă autentificat cu nr. 1.604/30.11.2007 și Contractul de ipotecă autentificat cu nr. 1.604/30.09.2011.

5. Instanța de fond a disjuns cererea reconvențională, prezenta cauză având ca obiect doar cererea privind contestația întemeiată pe dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016.

6. Prin Sentința civilă nr. 9.885 din 7 decembrie 2017, Judecătoria Ploiești a admis contestația formulată de contestatoarea A, a anulat Notificarea nr. 79.168 din 12 octombrie 2016 și a repus părțile în situația anterioară emiterii notificării.

7. În motivare, s-a reținut că intimații debitori au calitatea de consumatori, o astfel de interpretare a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 193/2000 fiind conformă cu jurisprudența Curții de Justiție de la Luxemburg (Hotărârea Costea contra României, C-1 10/14, EU:C:2015:538, punctul 21), care a statuat că singurul criteriu pe care instanțele trebuie să îl aibă în vedere la momentul analizării caracterului de consumator este criteriul obiectiv, respectiv dacă persoana a acționat în afara activității sale profesionale, comerciale sau industriale.

8. Totodată, s-a constatat că este îndeplinită și condiția prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 77/2016, având în vedere că obiectul contractului l-a constituit acordarea unui împrumut în valoare de 60.000 euro, respectiv 12.000 lei, care, la data acordării, reprezenta o sumă inferioară pragului de 250.000 euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de către Banca Națională a României în ziua încheierii contractului de credit.

9. În ceea ce privește cea de-a treia condiție prevăzută de art. 4 lit. c) din Legea nr. 77/2016, instanța a constatat că și aceasta este îndeplinită, însă numai în ceea ce privește creditul în sumă de 60.000 euro, fiind garantat cu imobilul având destinația de locuință, aspect ce rezultă din cartea de identitate a intimatului, precum și din contractul de ipotecă încheiat între părți.

10. Referitor la Contractul de credit nr. 4.317.930 din 22 aprilie 2008, instanța a reținut că acest credit nu a fost contractat de către debitori cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau indiferent de scopul pentru care a fost contractat și nici nu este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință.

11. Cu privire la cea de-a patra condiție de admisibilitate prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 77/2016, respectiv aceea ca debitorul consumator să nu fi fost condamnat printr-o hotărâre definitivă pentru infracțiuni în legătură cu creditul pentru care se solicită aplicarea prezentei legi, instanța a constatat că, la dosarul cauzei, au fost depuse certificatele de cazier judiciar ale intimaților debitori, din care reiese că aceștia nu au fost condamnați pentru vreo infracțiune.

12. Însă, simpla îndeplinire a condițiilor prevăzute de art. 4 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 nu este suficientă pentru darea în plată a unui imobil, ci este necesar ca debitorii intimați să facă dovada existenței unui caz de impreviziune de natură să rupă echilibrul contractual. În acest sens, instanța a reținut că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 a Curții Constituționale a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, s-a statuat că art. 11 teza întâi raportat la art. 3 teza a doua, art. 4, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale în măsura în care instanța judecătorească verifică condițiile referitoare la existența impreviziunii.

13. Instanța a reținut că intimații debitori nu au dovedit îndeplinirea condițiilor impreviziunii, respectiv faptul că, din cauza unei împrejurări excepționale, exterioare și care nu putea fi prevăzută la momentul încheierii contractului, aceștia nu-și mai pot executa obligațiile izvorâte din contractul de credit. Simpla notificare de dare în plată a imobilului nu echivalează cu îndeplinirea condițiilor impreviziunii, din moment ce nu s-a făcut dovada intervenirii împrejurării extraordinare sus-menționate, astfel cum impunea art. 249 din Codul de procedură civilă, conform căruia cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească.

14. Prin Decizia nr. 2.933 din 3 decembrie 2019, Tribunalul Prahova a admis excepția inadmisibilității apelului incident, invocată din oficiu, a respins, ca inadmisibil, apelul incident formulat de apelanta-reclamantă și a respins, ca nefondat, apelul principal formulat de apelantii-pârâți B și C.

15. În privința apelului principal formulat de pârâți instanța de apel a apreciat, în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 4 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, că, în mod corect, prima instanță a reținut faptul că al doilea credit, cel contractat în anul 2008, nu intră sub incidența Legii nr. 77/2016 din cauza faptului că nu este garantat printr-o ipotecă imobiliară.

16. Tribunalul a înlăturat interpretarea apelanților conform căreia orice credit contractat pentru achiziționarea (ori celelalte ipoteze prevăzute de lege) unui bun cu destinație de locuință, însă care nu este garantat imobiliar, poate face obiect al aplicării Legii nr. 77/2016, instanța considerând că s-ar nesocoti însuși scopul acestui act normativ, debitorul neavând ce imobil-garanție să dea în plată creditorului pentru stingerea creditului respectiv.

17. Împotriva acestei decizii au declarat recurs principal părțile B și C, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei și, în rejudecare, admiterea apelului părților, schimbarea Sentinței civile nr. 9.885 din 7 decembrie 2017 pronunțată de Judecătoria Ploiești, în sensul respingerii contestației creditoarei ca neîntemeiată și recurs incident A doar împotriva soluției de respingere a apelului incident ca inadmisibil, solicitând casarea în parte a deciziei și, în rejudecare, admiterea apelului incident.

18. Recurenții B și C au formulat cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept ce fac obiectul prezentei sesizări.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării, care susțin admisibilitatea procedurii

19. Asupra admisibilității sesizării, instanța de trimitere a arătat că, potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, „dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

20. Pentru declanșarea procedurii hotărârii prealabile au fost instituite mai multe condiții de admisibilitate, care se impun a fi întrunite în mod cumulativ și care pot fi enunțate astfel:

- existența unei cauze în curs de judecată;
- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

— soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării;

- chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;
- Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra respectivei chestiuni de drept, iar aceasta să nu facă nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

21. În speță, titularul sesizării a apreciat că aceste condiții sunt îndeplinite, având în vedere următoarele considerente:

— sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este formulată în cadrul unui Dosar aflat în curs de judecată, aflat pe rolul Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă, înregistrat cu nr. 23.710/281/2016;

— instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție judecă prezenta cauză în ultimă instanță;

— Curtea de Apel Ploiești a fost legal investită cu soluționarea recursului: litigiul are ca obiect o contestație întemeiată pe prevederile art. 7 din Legea nr. 77/2016 prin care contestatoarea-creditoare, primind notificarea formulată de consumator în temeiul art. 5 din lege, contestă îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii reglementate de acest act normativ;

— de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării depinde soluționarea cauzei pe fond, constituind critici de nelegalitate în cadrul motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, în recursul principal declarat de părți, modalitatea în care instanța de apel a făcut interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016, în legătură cu împrejurarea dacă prin darea în plată a unui singur imobil se pot stinge creanțe izvorând din două sau mai multe contracte de credit încheiate de debitor cu același creditor, precum și dacă prin sintagma „creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință” folosită în art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016 a fost avut în vedere scopul prefigurat de consumator la încheierea contractului, care poate fi dovedit cu orice mijloc de probă, sau cel consemnat efectiv în contractul de credit, cunoscut de creditor la momentul încheierii contractului și care poate fi dovedit cu mențiunea contractuală;

— elementul de noutate este conferit de faptul că problema de drept a cărei lămurire se solicită nu a constituit obiectul unei analize și al unei dezlegări jurisprudențiale consecutive, nefiind cristalizată o practică judiciară în această privință: sesizarea privește o chestiune de drept susceptibilă de interpretare diferită a prevederilor Legii nr. 77/2016, care poate genera practică neunitară;

— Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra problemei ce constituie obiect al sesizării, nici pe calea unei alte hotărâri prealabile, nici prin recurs în interesul legii și nu este obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, așa cum reiese din site-ul instanței supreme.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea

22. Punctul de vedere al completului de recurs este în sensul că prin darea în plată a unui imobil pot fi stinse doar creanțele izvorând din contractul de credit garantat ipotecar cu acel imobil sau din contractul de credit acordat în scopurile reglementate de art. 4 alin. (1) lit. c) teza I din Legea nr. 77/2016 privind acel imobil.

23. Această interpretare nu este contrazisă în situațiile premisă ale garantării cu același imobil a mai multor contracte de credit sau a coexistenței unui contract de credit garantat ipotecar cu un imobil și a altui contract de credit încheiat în scopurile menționate la art. 4 alin. (1) lit. c) teza I din lege cu același creditor, întrucât în aceste împrejurări regula expusă urmează a se aplica în mod corespunzător în raport cu fiecare contract de credit.

24. În ceea ce privește a doua chestiune de drept din cererea de sesizare, s-a considerat că prin sintagma „creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință”, folosită în art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016, legiuitorul a avut în vedere scopul consemnat efectiv în contractul de credit, cunoscut de creditor la momentul încheierii contractului și care poate fi dovedit cu mențiunea contractuală.

25. Destinația (scopul) utilizării creditului trebuie cunoscută de către creditor la momentul încheierii contractului de credit, determinând reguli bancare specifice aplicabile fiecărei categorii de credite și, totodată, posibilitatea pentru debitor de a se prevala de dispozițiile Legii nr. 77/2016. Scopul prefigurat de consumator trebuie să rezulte expres din cuprinsul contractului, întrucât potrivit primei teze a art. 4 alin. (1) lit. c) din lege, în această situație creditul nu este garantat cu un imobil având destinația de locuință.

26. În consecință, scopul încheierii contractului de credit de către consumator nu poate fi dovedit cu alte probe în afara contractului de credit.

VI. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

27. Intimații B și C au arătat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea chestiunii de drept, la utilizarea sintagmei „creditul a fost contractat de consumator”, legiuitorul având în vedere scopul prefigurat de consumator la încheierea contractului, iar nu cel consemnat în contractul de credit și, astfel, cunoscut de creditor.

28. Contestatoarea A a solicitat respingerea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în principal, ca inadmisibilă, iar, în subsidiar, ca neîntemeiată, apreciind că nu sunt îndeplinite în mod cumulativ toate condițiile de admisibilitate în sensul că soluționarea pe fond a cauzei nu depinde de lămurirea chestiunii de drept identificată, iar chestiunea de drept nu este nouă.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

29. Judecătoria Secției a II-a civile din cadrul Curții de Apel Alba Iulia au arătat că trebuie avut în vedere scopul consemnat efectiv în contractul de credit.

30. Curtea de Apel Bacău a arătat că opiniile conturate la nivelul Tribunalului Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal și al Judecătoriei Bacău, au fost în sensul că:

— prin darea în plată a aceluiași imobil se pot stinge creanțe izvorând din două sau mai multe contracte de credit încheiate de debitor cu același creditor, dacă scopul încheierii contractelor se poate subsuma scopurilor determinate de legiuitor în art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016;

— textul art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016 are în vedere scopul prefigurat de consumator la încheierea contractului, scop ce poate fi dovedit cu orice mijloc de probă, nefiind exclusiv și predeterminat relevant cel menționat în contract, cu rezerva că, în măsura în care acesta este prevăzut în contract, nu este necesară administrarea unor dovezi în plus de către consumator pentru a-l dovedi, iar dacă contractul nu menționează destinația contractului, se pot administra alte mijloace de probă pentru a dovedi scopul avut în vedere de consumator.

Opinia exprimată de judecătoria din cadrul Secției a II-a Civile, de Contencios Administrativ și Fiscal a Tribunalului Neamț este în sensul că se pot stinge creanțe izvorâte din două sau mai multe contracte de credit încheiate de debitor cu același creditor și poate fi dovedit cu orice mijloc de probă faptul că a fost contractat creditul de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință.

31. Curtea de Apel Brașov a arătat că prin darea în plată a unui singur imobil se pot stinge creanțe izvorâte din două sau mai multe contracte de credit încheiate de debitor cu același creditor, mai ales în situația în care creditorul și-a înscris ipotecă de diferite ranguri pe acest imobil, iar scopul contractării creditului trebuie să fie cunoscut de creditor la momentul solicitării acestuia.

32. La nivelul Curții de Apel București, magistrații din cadrul Secției a V-a civile au apreciat că art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016 trebuie interpretat în sensul că destinația utilizării creditului reprezintă un aspect care trebuie cunoscut și acceptat de creditor încă de la momentul încheierii contractului, acest element fiind, de altfel, hotărâtor pentru acordarea creditului și pentru incidența regulilor speciale aplicabile diferitelor tipuri de

servicii financiare (cum ar fi, de exemplu, categoriile de credit ipotecar sau pentru nevoi personale).

S-a arătat că cele două teze ale art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016 reflectă două mari categorii de credite din practica bancară: prima teză („creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință”) se referă la credite pentru investiții imobiliare (cu particularitatea că trebuie să fie vorba despre o locuință), iar cea de-a doua teză („indiferent de scopul pentru care a fost contractat, creditul este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință”) are în vedere credite pentru nevoi personale nenominalizate, însă însoțite de o ipotecă imobiliară (cu aceeași particularitate).

Pe cale de consecință, în situația în care destinația prevăzută în contract este alta decât aceea care ar atrage aplicarea Legii nr. 77/2016, nu este posibilă producerea unor probe extrinseci în susținerea faptului contrar.

În concluzie, opinia unanimă a fost în sensul că trebuie avut în vedere numai scopul dovedit prin înscrisul sub semnătură privată — contract de credit, ce constituie titlul executoriu, prin raportare la mențiunea efectivă din acesta.

La nivelul Secției a VI-a civile a Curții de Apel București, punctul de vedere exprimat a fost în sensul că, în interpretarea dispozițiilor art. 3 și 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016, prin darea în plată a unui singur imobil se pot stinge creanțe izvorâte din două sau mai multe contracte de credit încheiate de debitor cu același creditor, dacă îndeplinirea obligației de restituire a fost garantată cu respectivul bun imobil.

În ceea ce privește a doua problemă, opinia majoritară exprimată a fost în sensul că legiuitorul a avut în vedere scopul consemnat efectiv în contractul de credit, cunoscut de creditor la momentul încheierii contractului și care poate fi dovedit cu mențiunea contractuală.

Judecătoria din cadrul Secțiilor III—VI Civile ale Tribunalului București și judecătorilor din circumscripția acestuia au exprimat opinii în ambele sensuri ale problemei de drept supuse analizei, însă punctul de vedere evidențiat în mod majoritar a fost după cum urmează:

Potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții: [...]

c) creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință.

Așadar, legiuitorul a preferat să acorde protecție numai consumatorilor care au încheiat un singur contract de credit, expunerea de motive a legii făcând referire de mai multe ori la principiul echității. De asemenea, în aceeași expunere de motive se vorbește despre o criză a contractului (la singular).

Pe de altă parte, atunci când a dorit să se refere la o pluralitate, legiuitorul a făcut aceasta în mod expres. În cuprinsul art. 4 lit. c), de exemplu, legea impune condiția garantării creditului cel puțin cu un imobil având destinația de locuință.

În mod similar, art. 4 alin. (2) reglementează situația în care executarea obligațiilor asumate prin contractul (la singular) de credit a fost garantată cu două sau mai multe bunuri (o pluralitate) și statuează că debitorul va oferi în plată toate bunurile ipotecate (o pluralitate) în favoarea creditorului.

De aceea, s-a opinat în sensul că legiuitorul a dorit să excludă din câmpul de aplicare a legii situația în care debitorul a încheiat mai multe contracte de credit.

Referitor la a doua problemă, a fost avut în vedere scopul prefigurat de consumator la încheierea contractului, atâta vreme cât acesta a fost cunoscut de creditor la acel moment, iar împrejurarea cunoașterii de către creditor a scopului prefigurat de consumator poate fi dovedită cu orice mijloc de probă.

Interpretarea conform căreia singurul mod în care se poate dovedi existența scopului urmărit de consumator și cunoașterea acestuia de către creditor la momentul încheierii contractului ar fi mențiunea expresă inserată în cuprinsul contractului este reducionista și, în opinia judecătorilor, străină de conținutul textului legal și de intenția legiuitorului. S-a arătat că o asemenea interpretare ar avea efectul de a exclude aprioric din câmpul de aplicare a legii toate produsele bancare, cu excepția contractelor de credit imobiliar, acordate în mod explicit pentru achiziționarea, construirea, extinderea, modernizarea, amenajarea, reabilitarea unui imobil.

Or, în practică, au existat multiple situații în care creditorul a acordat un împrumut pentru nevoi personale, fiindu-i însă comunicat în mod clar de către consumator scopul urmărit prin accesarea creditului: acela de achiziționare a unui imobil. Cunoașterea de către creditor a scopului prefigurat de consumator reiese, de cele mai multe ori, din dosarul de creditare întocmit de creditor.

La nivelul Judecătoriei Călărași, referitor la prima problemă supusă analizei, opinia majoritară a judecătorilor din cadrul instanței a fost în sensul că prin darea în plată a unui singur imobil se pot stinge creanțe izvorâte din două sau mai multe contracte de credit, iar cu privire la cea de a doua problemă, a fost avut în vedere scopul consemnat efectiv în contractul de credit, cunoscut de creditor la momentul încheierii contractului și care poate fi dovedit cu mențiunea contractuală.

Judecătorii din cadrul Tribunalului Ialomița și instanțelor arondate acestuia au apreciat, cu privire la prima problemă de drept, că prin darea în plată a unui singur imobil se pot stinge creanțe izvorând din două sau mai multe contracte de credit încheiate de debitor cu același creditor, dacă este îndeplinită condiția ca acest imobil să garanteze toate contractele de credit în discuție.

Cu privire la a doua chestiune de drept, s-a considerat că legiuitorul a avut în vedere scopul prefigurat de consumator la încheierea contractului, consemnat efectiv în contractul de credit, cunoscut de creditor la momentul încheierii contractului de credit și care poate fi dovedit cu mențiunea contractuală, creditorul trebuind să cunoască destinația creditului la momentul încheierii acestuia, având în vedere regulile bancare specifice aplicabile fiecărei categorii de credite, precum și posibilitatea debitorului de a se prevala de dispozițiile Legii nr. 77/2016.

La nivelul Tribunalului Ilfov și instanțelor arondate acestuia, cu privire la prima chestiune de drept, într-o opinie, exprimată de o parte a magistraților Tribunalului Ilfov și o parte din magistrații Judecătoriei Cornetu, s-a arătat că prin darea în plată a unui imobil se pot stinge doar creanțele izvorând din contractul de credit garantat cu acel imobil sau din contractul de credit acordat în scopurile reglementate de art. 4 alin. (1) lit. c) privind acel imobil.

În argumentarea acestei opinii, s-a susținut că Legea nr. 77/2016 este o lege derogatorie, care instituie condiții speciale de operare a dării în plată. În primul rând, caracterul derogatoriu este oferit de calitatea subiectelor acestei legi: debitorul care este consumator în sensul legislației speciale și creditorul ce este instituție de credit, instituție financiară nebanară sau cesionar al creanțelor deținute asupra consumatorilor.

O a doua circumstanțiere pe care Legea nr. 77/2016 o face este cu privire la obligația ce se dorește a fi stinsă prin intermediul dării în plată: respectiv un credit ce a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde,

moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință.

O a treia derogare este făcută de la art. 1.271 din Codul civil, fiind circumstanțiate în cuprinsul legii evenimentele ce pot constitui impreviziune, a modului în care se notifică intenția de a negocia contractul pentru a restabili echilibrul contractual, dar și modul în care încetează contractul.

Având în vedere multitudinea de aspecte derogatorii conținute de Legea nr. 77/2016, în temeiul art. 10 din Codul civil, care prevede că „legile care derogă de la o dispoziție generală, care restrâng exercițiul unor drepturi civile sau care prevăd sancțiuni civile se aplică numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege”, s-a reținut că aceasta este de strictă interpretare și aplicare.

S-a constatat că art. 2 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 reglementează expres situația în care obligația asumată a fost garantată cu două sau mai multe bunuri. În mod asemănător, dacă legiuitorul ar fi urmărit să permită acoperirea a două sau mai multe datorii ale aceluiași debitor față de același creditor folosindu-se de același bun, ar fi trebuit să prevadă acest lucru în mod expres.

Pe de altă parte, un alt argument de text din care reiese intenția legiuitorului de a permite stingerea doar a unei creanțe prin intermediul dării în plată reglementate de Legea nr. 77/2016 este acela că de fiecare dată când se vorbește despre creanță, este folosit termenul la singular, iar nu la plural, de exemplu art. 1 alin. (3), art. 4 alin. (1) lit. c), 5 alin. (1) etc.

Într-o altă opinie, împărtășită de o parte dintre magistrații Tribunalului Ilfov, magistrații Judecătoriei Buftea și o parte dintre magistrații Judecătoriei Cornetu, s-a apreciat că este posibilă stingerea mai multor creanțe prin darea în plată a unui singur imobil. Astfel, în practică este posibil ca același imobil/aceleași imobile să fie grevate de două sau mai multe ipoteci pentru două sau mai multe credite ale aceluiași debitor, față de același creditor, iar fiecare dintre credite să îndeplinească condițiile prevăzute de Legea nr. 77/2016.

Cu toate acestea, s-a arătat că, pornind de la scopul legii, care, potrivit expunerii de motive, urmărește protejarea debitorilor potrivit principiului echității, nu se poate concluziona faptul că legiuitorul ar fi dorit să excludă din câmpul de aplicare al legii situația în care un imobil garantează mai multe contracte de credit.

De altfel, având în vedere faptul că legiuitorul a reglementat în mod expres situația în care executarea obligațiilor asumate prin contractul de credit a fost garantată cu două sau mai multe imobile, statuând în sensul că debitorul va oferi în plată toate bunurile ipotecate în favoarea creditorului, pentru identitate de rațiune, se poate aprecia că datoriile izvorâte din două sau mai multe contracte de credit încheiate cu același creditor pot fi stinse prin darea în plată a unui singur imobil, dacă sunt îndeplinite și celelalte condiții prevăzute de Legea nr. 77/2016.

De asemenea este posibilă executarea silită a mai multor creanțe într-un singur dosar execuțional prin mecanismul intervenției în procedura de executare silită. Or, în aceste condiții, în măsura în care prin darea în plată ar putea fi acoperite mai multe creanțe, fiind întrunite și celelalte condiții prevăzute prin Legea nr. 77/2016, nu este exclusă posibilitatea dării în plată a unui singur imobil, pentru stingerea mai multor creanțe, situația efectivă urmând a fi analizată de la caz la caz.

La nivelul Secției civile din cadrul Tribunalului Giurgiu, s-a conturat opinia majoritară în sensul că prin darea în plată a unui imobil pot fi stinse doar creanțele izvorând din contractul de credit garantat ipotecar cu acel imobil sau din contractul de credit acordat în scopurile reglementate de art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016 privind acel imobil.

S-a considerat că această interpretare nu este contrazisă în situațiile premisă ale garantării cu același imobil a mai multor contracte de credit sau a coexistenței unui contract de credit garantat ipotecar cu un imobil și a altui contract de credit încheiat în scopurile menționate la art. 4 alin. (1) lit. c) teza I din lege cu același creditor, întrucât în aceste împrejurări regula expusă urmează a se aplica în mod corespunzător în raport cu fiecare contract de credit.

În ceea ce privește a doua chestiune de drept din cererea de sesizare, opinia judecătorilor Tribunalului Giurgiu a fost că legiuitorul a avut în vedere scopul consemnat efectiv în contractul de credit, cunoscut de creditor la momentul încheierii contractului și care poate fi dovedit cu mențiunea contractuală.

Destinația (scopul) utilizării creditului trebuie cunoscută de către creditor la momentul încheierii contractului de credit, determinând reguli bancare specifice aplicabile fiecărei categorii de credite și, totodată, posibilitatea pentru debitor de a se prevala de dispozițiile Legii nr. 77/2016. Scopul prefigurat de consumator trebuie să rezulte expres din cuprinsul contractului, întrucât potrivit primei teze a art. 4 alin. (1) lit. c) din lege, în această situație creditul nu este garantat cu un imobil având destinația de locuință.

În consecință, s-a considerat că scopul încheierii contractului de credit de către consumator nu poate fi dovedit cu alte probe în afara contractului de credit.

La nivelul Tribunalului Teleorman s-a arătat că prin darea în plată a unui singur imobil nu se pot stinge creanțe izvorâte din mai multe contracte de credit încheiate între debitori și același creditor; cu privire la a doua problemă, s-a menționat că se are în vedere scopul consemnat efectiv în contractul de credit, cunoscut de creditor la momentul încheierii contractului și care poate fi dovedit cu mențiunea contractuală.

33. La nivelul Curții de apel Cluj, Tribunalul Bistrița-Năsăud, referitor la cea de a doua chestiune, a apreciat că scopul prefigurat de consumator la data încheierii contractului poate fi dovedit cu orice mijloc de probă.

Secția civilă a Tribunalului Sălaj a arătat că prin darea în plată a unui imobil se pot stinge creanțe izvorâte din mai multe contracte de credit încheiate de debitor cu același creditor, iar cu privire la a doua problemă, scopul avut în vedere este cel consemnat efectiv în contractul de credit, cunoscut de creditor la momentul încheierii contractului și care poate fi dovedit cu mențiunea contractuală.

Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Maramureș, într-o opinie majoritară, a comunicat că darea în plată a unui singur imobil nu poate în principiu stinge creanțe izvorâte din două sau mai multe contracte de credit, decât în ipoteza în care imobilul respectiv constituie garanție pentru toate acele creanțe, iar prin sintagma în discuție a fost avut în vedere scopul efectiv consemnat în contractul de credit, cunoscut la încheierea contractului.

Opinia exprimată de Secția a II-a civilă a Curții de Apel Cluj este în sensul că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 77/2016, darea în plată a unui singur imobil nu poate în principiu stinge creanțe izvorâte din două sau mai multe contracte de credit decât în ipoteza în care imobilul respectiv constituie garanție ipotecară pentru toate acele contracte de credit.

Mai mult, darea în plată a unui imobil poate stinge creanța din mai multe contracte de credit dacă toate respectivele contracte de credit au fost încheiate cu scopul de a construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita respectivul imobil cu destinație de locuință sau dacă toate aceste contracte de credit, indiferent de scopul lor, sunt garantate cu o ipotecă asupra aceluiași imobil.

Cu privire la cea de a doua întrebare, s-a arătat că scopul prefigurat de consumator la data încheierii contractului poate fi

dovedit cu orice mijloc de probă, deoarece nu există vreo dispoziție legală care să limiteze libertatea probatorie a debitorului cu privire la acest aspect.

34. Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în ce privește a doua întrebare, a arătat că punctul de vedere nu este unanim, fiind îmbrățișată atât interpretarea potrivit căreia scopul creditului este cel prefigurat de consumator la încheierea contractului, care poate fi dovedit cu orice mijloc de probă, ipoteză întâlnită în contestațiile promovate de bancă în temeiul art. 7 din Legea nr. 77/2016 în care băncile au adus probe care atestă o altă destinație a imobilului pentru care s-a contractat creditul decât cea declarată în contract, cât și interpretarea potrivit căreia scopul contractării creditului este exclusiv cel menționat în contractul de credit.

35. Secția a II-a civilă a Curții de Apel Craiova, cu privire la prima întrebare, a arătat că prin darea în plată a unui singur imobil se pot stinge creanțe izvorând din două sau mai multe contracte de credit încheiate de debitor cu același creditor, cu condiția ca imobilul să garanteze respectivele contracte de credit, iar referitor la a doua întrebare, prin sintagma folosită în art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016, s-a apreciat că legiuitorul a avut în vedere scopul consemnat efectiv în contractul de credit, cunoscut de creditor la momentul încheierii contractului, care poate fi dovedit numai cu mențiunea din contract.

36. Opinia judecătorilor Secției civile a Curții de Apel Iași este că, în interpretarea dispozițiilor art. 3 și art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016, prin darea în plată a unui imobil asupra căruia au fost constituite două sau mai multe ipoteci se pot stinge creanțele izvorâte din două sau mai multe contracte de credit încheiate de debitor cu același creditor.

În ce privește scopul contractării creditului, în majoritate, s-a opinat că legiuitorul a avut în vedere scopul consemnat efectiv în contractul de credit, cunoscut de creditor la momentul încheierii contractului și care poate fi dovedit doar cu mențiunea contractuală, nu și cu alte mijloace de probă.

Opinia judecătorilor din cadrul Secției I civile a Tribunalului Iași a fost în sensul că, prin faptul constituirii unei a doua ipoteci asupra aceluiași bun, creditorul acceptă implicit că bunul respectiv reprezintă o garanție suficientă pentru a asigura, în caz de neplată, satisfacerea tuturor drepturilor de creanță garantate. În acest context, darea în plată a unicului imobil asupra căruia au fost constituite două sau mai multe ipoteci ar trebui să reprezinte o valoare suficientă pentru a acoperi toate creanțele garantate, astfel încât opinia este în sensul în care, în interpretarea dispozițiilor art. 3 și art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016, prin darea în plată a unui singur imobil se pot stinge creanțe izvorâte din două sau mai multe contracte de credit încheiate de debitor cu același creditor.

Cu privire la semnificația sintagmei „creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință”, s-a considerat că a fost avut în vedere scopul consemnat efectiv în contract, întrucât în raport cu acest scop declarat banca a configurat produsul specific oferit clientului, fiind evident că un asemenea scop a contat atât pentru acordarea creditului, cât și pentru stabilirea condițiilor de contractare.

Cu toate acestea, nu poate fi exclusă *de plano* ipoteza în care, deși scopul menționat în contract nu este cel de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință, părțile să fie de acord ca debitorul să probeze destinația concretă a sumelor care au format obiectul împrumutului. Cu atât mai mult este posibilă

dovedirea destinației concrete a împrumutului în situația în care nu este indicat în contract niciun scop al împrumutului.

37. La nivelul Curții de Apel Oradea, s-a arătat că prin sintagma folosită la art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016 a fost avut în vedere scopul consemnat efectiv în contractul de credit, cunoscut de creditor la momentul încheierii contractului care poate fi dovedit cu mențiunea contractuală.

38. În privința primei chestiuni de drept punctul de vedere al judecătorilor din cadrul instanțelor judecătorești din circumscripția teritorială a Curții de Apel Pitești a fost în sensul că prin darea în plată a unui singur imobil se pot stinge creanțele debitorului izvorâte din mai multe contracte de credit încheiate cu același creditor.

În adoptarea acestei opinii s-a avut în vedere că prin darea în plată a imobilului se transferă dreptul de proprietate asupra acestuia către creditor concomitent cu stingerea tuturor datoriilor pe care debitorul le are față de creditor născute din respectivul contract de credit.

Dacă cu un imobil s-a garantat restituirea mai multor credite contractate de la același creditor, este normal ca prin darea în plată a acelui imobil să fie stinse toate datoriile pe care debitorul le are față de acel creditor.

Cu ocazia acordării creditelor garantate cu un singur imobil, creditorul, prin acordarea creditului în aceste condiții, a apreciat că valoarea imobilului acoperă toate împrumuturile acordate, apreciere bazată pe evaluarea imobilului efectuată de creditor cu ocazia acordării creditelor.

Cu privire la cea de-a doua chestiune de drept, opinia exprimată a fost în sensul că sintagma folosită în art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016 a avut în vedere scopul consemnat efectiv în contractul de credit pentru care a fost acordat împrumutul, cunoscut de creditor la momentul încheierii contractului și care poate fi dovedit cu mențiunea inserată în cuprinsul contractului.

39. La nivelul Curții de Apel Suceava s-a arătat că, prin darea în plată a unui singur imobil, se pot stinge creanțe izvorâte din două sau mai multe contracte de credit încheiate de debitor cu același creditor, dacă același imobil a făcut obiectul ipotecii accesorii respectivelor contracte de credit, iar sintagma folosită la art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016 are în vedere scopul consemnat efectiv în contractul de credit, cunoscut de creditor la momentul încheierii contractului și care poate fi dovedit cu mențiunea contractuală.

40. Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și instanțele din raza de competență teritorială a acesteia au arătat că, în cazul în care se solicită darea în plată pentru stingerea creanțelor decurgând din mai multe contracte de credit, pentru fiecare contract de credit trebuie verificate condițiile de eligibilitate din art. 4 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 și eventual constatarea stingerii creanței izvorând din contractul de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată.

În aceste condiții, odată ce se constată stinsă creanța izvorând dintr-un contract de credit, imobilul va trece în proprietatea băncii, astfel încât consumatorul nu va mai deține imobilul pe care dorește să îl dea în plată pentru stingerea creanțelor decurgând din alte contracte de credit, iar cererea de dare în plată va deveni inadmisibilă în ceea ce privește celelalte contracte de credit.

Scopul contractării creditului este cel prefigurat de consumator la încheierea contractului, care poate fi dovedit cu orice mijloc de probă, chiar dacă este altul decât cel consemnat efectiv în contractul de credit.

41. La nivelul Secției a II-a civile a Curții de Apel Timișoara s-a opinat în sensul că prin darea în plată a unui singur imobil se pot stinge creanțe izvorând din două sau mai multe contracte de credit încheiate de debitor cu același creditor, conform valorii

imobilului, iar scopul prefigurat de consumator la încheierea contractului poate fi dovedit cu orice mijloc de probă.

Secția a II-a civilă a Tribunalului Arad a arătat că, în raport cu particularitățile fiecărei spețe în parte, este necesar a se ține cont de următoarele aspecte: darea în plată a unui imobil reprezintă o operație unică, în sensul în care trebuie avut în vedere faptul că, după realizarea acesteia, amiabil sau forțat, debitorul nu mai poate să dispună încă o dată asupra bunului care a ieșit din patrimoniul său; este posibil ca un creditor să acorde aceluiași debitor mai multe credite și fiecare dintre acestea să fie garantate cu câte o ipotecă imobiliară în gradul corespunzător, situație în care ar putea fi admisibilă o cerere de dare în plată a imobilului pentru stingerea doar concomitentă a tuturor creditelor încă scadente. De asemenea s-a susținut că, potrivit art. 273 alin. (1) din Codul de procedură civilă, înscrisul sub semnătură privată, recunoscut de cel căruia îi este opus sau, după caz, socotit de lege ca recunoscut, face dovada între părți până la proba contrară.

Opinia judecătorilor Secției a II-a civile din cadrul Tribunalului Timiș a fost în sensul că nu pot fi stinse mai multe credite având scopuri diferite, chiar încheiate cu același creditor prin darea în plată a unui singur imobil, dacă creditele nu îndeplinesc condiția prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016, iar prin sintagma prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. c) din același act normativ se poate avea în vedere scopul prefigurat de consumator la încheierea contractului și care ar putea fi dovedit prin orice mijloc de probă, atunci când în cuprinsul contractului nu a fost declarat în mod amănunțit, direct și neechivoc acest scop, dacă se tinde a se dovedi că împrumutul a fost luat pentru modernizare, amenajare sau reabilitare a unui imobil cu destinație de locuință.

42. Ministerul Public, prin Adresa nr. 19/C/4/III-5/2021 din 28 ianuarie 2021, a arătat că, la nivelul Secției Judiciare — Serviciu Judiciar Civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

43. Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra constituționalității Legii nr. 77/2016, atât în ansamblu, cât și asupra unor articole din cuprinsul acesteia, cu titlu exemplificativ, putând fi menționate deciziile nr. 11/2018, 12/2018, 13/2018, 19/2018, 20/2018, 25/2018, 28/2018, 29/2018, 30/2018, 31/2018, 39/2018, 41/2018 etc.

Prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, Curtea Constituțională a constatat că prevederile art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale în măsura în care instanța judecătorească verifică condițiile referitoare la existența impreviziunii.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

44. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea nu întrunește toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

45. Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, „dacă în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

46. Pentru regularitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, legiuitorul, în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, instituie o serie de condiții de admisibilitate a acestei proceduri, respectiv:

- existența unei cauze în curs de judecată;
- judecata cauzei să se afle în ultimă instanță pe rolul tribunalului, al curții de apel sau al Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- ivirea unei chestiuni de drept esențiale, de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;
- chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

47. Din cuprinsul prevederilor legale anterior enunțate se desprind condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, ce trebuie să fie întrunite cumulativ.

48. În plus, problema de drept trebuie să fie reală, să suscite interpretări diferite sau contradictorii ale unui text de lege, respectiv să prezinte un grad de dificultate suficient de mare, astfel încât instanța de sesizare să considere că pentru a înlătura orice incertitudine referitoare la securitatea raportului juridic dedus judecății este necesară declanșarea procedurii prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile.

49. Înainte de a trece efectiv la verificarea condițiilor de admisibilitate, trebuie precizat faptul că Înalta Curte de Casație și Justiție a mai fost sesizată pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile privind dezlegarea acestor chestiuni de drept, respectiv:

„1. În interpretarea dispozițiilor art. 3 și 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016, prin darea în plată a unui singur imobil se pot stinge creanțe izvorând din două sau mai multe contracte de credit încheiate de debitor cu același creditor?;

2. Prin sintagma „creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință”, folosită la art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016, a fost avut în vedere scopul prefigurat de consumator la încheierea contractului, care poate fi dovedit prin orice mijloc de probă, sau cel consemnat efectiv în contractul de credit, cunoscut de creditor la momentul încheierii contractului și care poate fi dovedit cu mențiunea contractuală?”.

50. Sesizarea anterioară a fost formulată de Tribunalul Prahova — Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal în Dosarul nr. 23.710/281/2016 și a format obiectul Dosarului nr. 648/1/2019 al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

51. Prin Decizia nr. 30 din 3 iunie 2019, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins ca inadmisibilă sesizarea, constatând că nu este îndeplinită exigența referitoare la investirea instanței de trimitere cu soluționarea cauzei „în ultimă instanță”. În considerentele acestei decizii s-au reținut următoarele:

„[...] Hotărârile pronunțate în litigiile întemeiate pe art. 7 din Legea nr. 77/2016 sunt susceptibile de recurs, prin aplicarea regulii instituite de art. 483 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Această normă nu ar putea fi interpretată în sensul derogării de la legea generală și în ceea ce privește posibilitatea exercitării căii de atac a recursului, ca fiind de strictă interpretare și aplicare.

Dacă legiuitorul ar fi intenționat să suprima recursul în cazul acestor litigii ar fi prevăzut în mod expres că hotărârea pronunțată în astfel de litigii poate fi atacată numai cu apel.

Neexistând o astfel de prevedere în legea specială, vor deveni aplicabile dispozițiile dreptului comun cuprinse în prevederile art. 483 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Este adevărat că prevederile art. 482 alin. (2) din Codul de procedură civilă au fost modificate prin art. 1 pct. 49 din Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în sensul că hotărârile pronunțate în cererile ce decurg din aplicarea Legii nr. 77/2016 au fost excluse explicit, de la controlul pe calea recursului.

Însă, acest text de lege nu este aplicabil în litigiul în care s-a formulat prezenta sesizare, în raport cu prevederile art. 24, art. 25 alin. (1) din Codul de procedură civilă, acesta rămânând supus legii de procedură în vigoare la data începerii procesului (27 octombrie 2016), respectiv art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 în forma în vigoare la data declanșării demersului judiciar.

În concluzie, hotărârea ce urmează a fi pronunțată de instanța de apel în cauza în care a fost formulată prezenta sesizare este supusă recursului, situație în care se constată că nu este îndeplinită condiția de admisibilitate prevăzută de art. 519 din Codul de procedură civilă, potrivit căreia titularul sesizării trebuie să fie investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță”.

52. Așadar, în sesizarea anterioară s-a reținut că nu este îndeplinită condiția privind soluționarea cauzei în ultimă instanță.

53. În prezenta sesizare se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea aceluiași chestiuni de drept de către Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a Civilă, în Dosarul cu același nr. 23.710/281/2016, având ca obiect recursul declarat de părții debitori în contradictoriu cu reclamanta creditoare împotriva Deciziei civile nr. 2.933 din 3 decembrie 2019, pronunțată de Tribunalul Prahova.

54. Verificându-se întrunirea condițiilor de admisibilitate, se constată că acestea se regăsesc doar parțial, sesizarea neîndeplinind toate exigențele procedurale menționate pentru a fi admisibilă.

55. Astfel, litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată; cauza care formează obiectul judecății în recurs se află în competența legală a unui complet de judecată al Curții de Apel Ploiești — Secția a II-a Civilă. Litigiul are ca obiect o contestație întemeiată pe prevederile art. 7 din Legea nr. 77/2016 prin care contestatoarea creditoare, primind notificarea formulată de consumator în temeiul art. 5 din lege, contestă îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii reglementate de acest act normativ, prin Sentința civilă nr. 9.885 din 7 decembrie 2017, Judecătoria Ploiești a admis contestația formulată de contestatoarea creditoare, a anulat Notificarea nr. 79.168 din 12 octombrie 2016, transmisă de către intimați contestatoarei privind darea în plată în vederea stingerii datoriei izvorâte din contractele de credit, actele adiționale și contractele de ipotecă și a repus părțile în situația anterioară emiterii notificării; prin Decizia nr. 2.933 din 3 decembrie 2019, Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă a respins apelul formulat de consumatori împotriva sentinței pronunțate de Judecătoria Ploiești.

56. Textul art. 519 din Codul de procedură civilă prevede condiția ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra problemei de drept ce face obiectul sesizării pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile sau să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

57. Se reține că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra problemei ce constituie obiect al sesizării.

58. În ceea ce privește condiția referitoare la relația de dependență dintre dezlegarea chestiunii de drept și soluționarea pe fond a cauzei, aceasta urmează a fi analizată în mod separat pentru fiecare dintre cele două întrebări ce constituie obiectul sesizării.

59. Referitor la prima întrebare: „în interpretarea dispozițiilor art. 3 și 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016, prin darea în plată a unui singur imobil se pot stinge creanțe izvorâte din două sau mai multe contracte de credit încheiate de debitor cu același creditor?” se rețin următoarele:

60. În speță, debitorii au încheiat cu același creditor două credite, unul dintre acestea garantat cu ipotecă asupra unui imobil proprietatea debitorilor, însă pentru cel de-al doilea credit, părțile nu au prevăzut niciun fel de garanție. Debitorii, prin notificarea transmisă contestatoarei creditoare, au solicitat stingerea obligațiilor asumate prin cele două contracte de credit prin darea în plată a imobilului, în condițiile în care numai unul dintre cele două credite este garantat cu ipotecă asupra imobilului.

61. Instanța de fond și instanța de apel au reținut în privința celui de-al doilea credit că acesta nu intră sub incidența Legii nr. 77/2016 din cauza faptului că nu este garantat printr-o ipotecă imobiliară.

62. Recurenții invocă în motivele de recurs faptul că s-a aplicat greșit Legea nr. 77/2016 pentru că, din conținutul legii, nu rezultă că legiuitorul a înțeles să restrângă incidența instituției dării în plată la un singur contract.

63. Potrivit dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 77/2016: „Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, consumatorul are dreptul de a i se stinge datoriile izvorâte din contractele de credit cu tot cu accesorii, fără costuri suplimentare, prin darea în plată a imobilului ipotecat în favoarea creditorului, dacă în termenul prevăzut la art. 5 alin. (3) părțile contractului de credit nu ajung la un alt acord.”

64. Este adevărat că legea nu restrânge posibilitatea stingerii obligațiilor de plată izvorând din două contracte de credit, încheiate cu același creditor, însă din dispozițiile art. 3, precum și din economia întregii legi rezultă cerința existenței unei garanții imobiliare pentru fiecare dintre aceste credite.

65. Atât timp cât unul dintre credite nu este garantat cu un bun imobil, nu se poate da în plată respectivul imobil pentru stingerea datoriei provenite din acest credit.

66. Așa cum prevede art. 3 din Legea nr. 77/2016, darea în plată a imobilului conduce la stingerea întregii creanțe principale și a accesoriilor.

67. Vor fi avute astfel în vedere atât partea din capital rămasă de achitat la momentul dării în plată, cât și dobânzile, penalitățile, comisioanele și orice alte sume „izvorând din contractul de credit ipotecar” [art. 5 alin. (1) din Legea nr. 77/2016].

68. Cu toate că art. 10 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 prevede că „va fi stinsă orice datorie a debitorului față de creditor”, limita efectului extinctiv al dării în plată trebuie circumscrisă la datoria „izvorând din contractul de credit ipotecar” [art. 5 alin. (1) din Legea nr. 77/2016] sau, în aceeași rațiune, la obligațiile „născute din contractul de credit ipotecar” [art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016].

69. Pe de altă parte, pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată, art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016 prevede următoarea condiție: „creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință”.

70. Așadar, pentru a răspunde la întrebarea nr. 1 din sesizare, [„în interpretarea dispozițiilor art. 3 și 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016, prin darea în plată a unui singur imobil se pot stinge creanțe izvorâte din două sau mai multe contracte de credit încheiate de debitor cu același creditor”] trebuie îndeplinită condiția ca ambele credite să fie garantate cu respectivul imobil. Câtă vreme imobilul nu a fost ipotecat pentru garantarea

ambelor credite, nu se poate pune problema stingerii acestora prin darea în plată a imobilului, ci numai a creditului pentru care a fost ipotecat imobilul.

71. În principiu, când un imobil este afectat garanției pentru două sau mai multe credite acordate de același creditor către același debitor, se apreciază că darea în plată va putea fi realizată cu privire la ambele credite. În această situație însă trebuie să se verifice dacă sunt îndeplinite condițiile imprevizunii în raport cu ambele credite.

72. În litigiul de față, în condițiile în care imobilul nu este afectat garanției pentru ambele credite, răspunsul la întrebarea nr. 1 nu are relevanță asupra soluționării pe fond a cauzei.

73. Așa fiind, relativ la această întrebare nu este îndeplinită condiția referitoare la relația de dependență dintre dezlegarea chestiunii de drept și soluționarea pe fond a cauzei.

74. În ceea ce privește întrebarea nr. 2, anume: „prin sintagma «creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință», folosită la art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016, a fost avut în vedere scopul prefigurat de consumator la încheierea contractului, care poate fi dovedit prin orice mijloc de probă, sau cel consemnat efectiv în contractul de credit, cunoscut de creditor la momentul încheierii contractului și care poate fi dovedit cu mențiunea contractului?” este îndeplinită condiția referitoare la relația de dependență dintre dezlegarea chestiunii de drept și soluționarea pe fond a cauzei.

75. Astfel, în considerentele deciziei pronunțate de Tribunalul Prahova se reține că: „în ceea ce privește contractul de credit încheiat în anul 2007, instanța de fond a reținut că acesta a avut ca scop acoperirea unor nevoi personale nenominalizate, acesta fiind scopul reținut în cadrul contractului de credit”.

76. În motivarea recursului se susține că a fost aplicată greșit Legea nr. 77/2016, reținându-se că debitorilor nu li se aplică criteriul devalorizării ca parte componentă a teoriei imprevizunii, deoarece în contract nu este specificat faptul că împrumutul ar fi fost contractat în vederea achiziționării unei locuințe, creditul fiind acordat pentru nevoi personale nenominalizate, astfel cum rezultă din cuprinsul contractului de credit.

77. Așadar, lămurirea chestiunii de drept este esențială pentru soluționarea pe fond a cauzei.

78. Pentru a fi vorba însă de o problemă de drept reală, în doctrină s-a arătat că trebuie ca norma de drept disputată să fie îndoielnică, imperfectă, lacunară sau neclară.

79. Altfel spus, chestiunea de drept supusă dezbaterii trebuie să fie una veritabilă, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, fie din cauză că acest text este incomplet, fie pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare.

80. De asemenea, prin Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, s-a statuat, cu valoare de principiu, că: „... în sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu procedura pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să fie identificată o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății”.

81. Din interpretarea literală a sintagmei „creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință”, folosită la art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016, rezultă că determinant este scopul avut în vedere de consumator, și nu scopul pentru care a fost acordat de creditor.

82. Dacă în cuprinsul contractului de credit nu se prevede scopul creditului debitorul va putea face dovada, cu elemente extrinseci contractului, că a contractat creditul pentru unul dintre scopurile enunțate de lege: de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil.

83. Esențial fiind scopul pentru care „creditul a fost contractat de consumator”, cerința evocată de art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016 este îndeplinită și în cazul în care, prin ipoteză, creditul a fost acordat de creditor fără ca acesta să cunoască sau să condiționeze creditul de scopul utilizării sumelor împrumutate.

84. Se observă că textul legal a cărui interpretare o solicită instanța de trimitere este redactat cu suficientă claritate, iar interpretarea logică și gramaticală a acestuia nu comportă o reală și serioasă dificultate, de natură a fi dedusă dezlegării în cadrul procedurii prealabile.

85. Rezultă, din cele ce preced, că instanța de trimitere dispune de suficiente repere de analiză care să îi permită interpretarea corectă a chestiunii de drept care face obiectul sesizării, nefiind vorba, în mod real, despre dispoziții neclare sau incomplete, care să se constituie într-un veritabil obstacol pentru judecătoria recursului.

86. Rămâne atributul exclusiv al instanței de trimitere să soluționeze cauza cu judecarea căreia a fost investită, operațiunea de interpretare și de aplicare a unor dispoziții legale la diferite circumstanțe care caracterizează fiecare litigiu făcând parte din activitatea curentă a instanței de judecată, obligație ce este ridicată la rang de principiu fundamental, găsindu-și consacra în prevederile cuprinse în art. 5 alin. (2) din Codul de procedură civilă potrivit cărora „niciun judecător nu poate refuza să judece pe motiv că legea nu prevede, este neclară sau incompletă”.

87. Prin urmare, revine instanței solicitante obligația soluționării cauzei cu judecata căreia a fost investită, aplicând mecanismele de interpretare a actelor normative.

88. În considerarea argumentelor expuse, sesizarea de față nu este admisibilă, deoarece mecanismul de unificare a practicii judiciare reglementat de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă poate fi utilizat doar ca urmare a întrunirii condițiilor restrictive de admisibilitate evocate, rolul său unificator putând fi exercitat numai în privința chestiunilor de drept noi, care se impun cu pregnanță a fi lămurite și care prezintă o dificultate suficient de mare în măsură să reclame intervenția instanței supreme.

Pentru toate considerentele mai sus expuse, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Ploiești — Secția a II-a civilă în Dosarul nr. 23.710/281/2016 privind dezlegarea următoarelor probleme de drept:

„în interpretarea dispozițiilor art. 3 și 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016, prin darea în plată a unui singur imobil se pot stinge creanțe izvorând din două sau mai multe contracte de credit încheiate de debitor cu același creditor?;

— prin sintagma «creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință» folosită în art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016 a fost avut în vedere scopul prefigurat de consumator la încheierea contractului, care poate fi dovedit cu orice mijloc de probă, sau cel consemnat efectiv în contractul de credit, cunoscut de creditor la momentul încheierii contractului și care poate fi dovedit cu mențiunea contractuală?».

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 5 aprilie 2021.

PREȘEDINTELE SECȚIEI A II-A CIVILE
MARIAN BUDĂ

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

